

[Kim Behnke]

Økonomiministeren redegjorde for lidt siden for, at der ikke var brug for flere planer for at få løst statsgældsproblemet, men at det handlede om at føre en økonomisk politik. Jo tak, men lige så vel som det er meget rart at have en finanslov som budget, så man ved, i hvilken retning man bevæger sig, så kunne det også være rart, om regeringen gjorde, som vi anbefaler i dagsordenen, nemlig fremlagde et budget for, hvordan vi får gælden afviklet. Hvis det støder økonomiministeren at bruge begrebet plan, ændrer vi gerne det ord til budget for, hvordan vi får afviklet gælden.

Det, vi skal kunne se, er, hvor stor en del af gælden man ønsker at vækstbidraget skal kunne afvikle, hvor stor en del af gælden der skal afvikles som følge af besparelser, og hvor stor en del af gælden der skal afvikles som følge af privatiseringer. Det er nemlig de tre eneste måder, der findes til at få gælden nedbragt.

Vi har fra Fremskridtspartiets side ofte og indtrængende argumenteret for, at man skulle bruge den mulighed at gå ud og hente engangsindtægter til staten og bruge dem til engangsudgifter, nemlig til at afdrage på gælden. Men gang på gang har man valgt at bruge de privatiseringsprovenuier, som er opnået, til i stedet at finansiere driften, noget, som i øvrigt ud fra en økonomisk betragtning er særdeles betænkeligt.

Derfor er vores appel fortsat, at man i langt, langt større og mere massiv målestok, end man hidtil har gjort, benytter sig af muligheden for at opnå nogle privatiseringsprovenuier, som kan bruges til at afdrage på statsgælden.

Jeg skal gentage et synspunkt, jeg fremførte tidligere i debatten, nemlig at man også bruger den mulighed, man har for meget mere aktivt at udøve arbitragevirksomhed over for den del af statsgælden, der vedrører den udenlandske gæld.

Endelig må vi erkende, uanset hvordan vi skruer debatten sammen, at en reduktion af den offentlige sektor, en reduktion af det offentlige udgiftspres, er det, der skal vende det årlige driftsunderskud til et driftsoverskud, så der er nogle penge til at betale tilbage med.

Så kan man sige, at det står Fremskridtspartiet og råber ud i salen, og hvad får man ud af det? Det, vi glæder os over, er, at der er flere og flere økonomer, som erkender, at lige præcis den recept, vi har, er den eneste rigtige.

Jeg var så frimodig i starten af debatten at indlede med et citat fra bogen »Skatter uden velfærd«. Jeg skal derfor også slutte med at henvise til, at netop den bog, »Skatter uden velfærd«, i afsnit 3,6 på side 71 under overskriften »Kan man slippe af med gælden?« peger på, at der kun er de nævnte elementer, nemlig øget aktiv arbitrageindsats, privatiseringer, offentlige besparelser og så i øvrigt vækst i samfundet. Det er de ingredienser, der skal til, hvis man skal have statsgælden afviklet nogen sinde – hvis det overhovedet er muligt.

Vi synes, debatten i dag er kedelig, ikke så meget for Fremskridtspartiet, men mere af hensyn til de børn og børnebørn, der skal trække med det tunge læs, det er at betale renter og rentes rente af det overforbrug, vi har haft i disse år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 35 af Kim Behnke (FP) (se foran) forkastedes, idet 7 (FP) stemte for, 102 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolløven og forskellige andre skattelove. (Selvangivelsesreform).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 12/3 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da vi for få år siden havde forhandlingen om det såkaldte oplysningskort, meddelte Socialdemokratiet, at vi var imod en så uoverskuelig ordning. Den skulle gælde i så kort tid. Vore værste anelser om vanskelighederne med at gennemføre de mange administrative funktioner viste sig at holde mere end stik. Befolk-